

Fólkatingsmaðurin spyr:

Vit prenta her fulla orðaljóðið á fyrispurn-ingunum hjá Jákup Lindenskov, fólkatings-manni og viðmerkingar hansara.

1. Vil ministeren drage omsorg for/henstille til Skov- og Naturstyrelsen, at anklagen rejst mod to færøske fiskere for i strid med Washington-konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr at have medbragt et kvantum hvalkød og spæk, frafaldes.
2. Vil ministeren drage omsorg for, at de fuldstændig urimelige regler, som minist-eriet har fastsat for medtagning eller fremsendelse af hvalprodukter til fær-inger bosat i Danmark bliver ændret.

Vedr. spørgsmål 1:

Det er helt afgørende nødvendigt, at anklagen mod de to færinger trækkes tilbage, idet anklagen fortrinsvis motiveres med overtrædelse af Washington-konventionen om handel med produkter af truede dyrearter.

Det er pinligt og for miljøministeren besværligt at tale om grindehvalen som en truet dyreart. Det må være kommet ministeriet og dets styrelser til kundskab, at alle de mange seriøse videnskabelige undersøgelser, der er gennemført i løbet af de sidste 20 år, modbeviser enhver påstand om, at grindehvalen er truet af andet end den almindelige forurening af havene. Bestanden er tværtimod så stærk som nogen-sinde og består af adskillige hundrede tusinder af dyr.

En beskatning på 6-10.000 grindehvaler årligt ville således næppe medvirke til at decimere bestanden, og som bekendt slagtes der gennemsnitlig: 1.800 hvaler årligt på Færøerne.

På grund af den megen omtale, hvalfangst har fået igennem de senere års seriøse kampagner, såkaldte miljøorganisationer har iværksat – de fleste med egen profit som eneste motiv – har Færøernes Landsstyre investeret betydelige beløb i et internationalt anerkendt hvalforskningsprogram og fået knyttet en lang række internationalt anerkendte eksperter til dette.

De foreløbige konklusioner viser med al ønskelig tydelighed, at grindehvaler ikke kan beregnes som udryddelsestruede, eller truede af hvalfangst. At industri-landenes forurening af havene udgør en betydelig trussel for hvalenes velbefindende og sundhed, er så en anden sag.

At Skov- og Naturstyrelsen på så »miljøfrelst« en måde begærer tiltale rejst, uden at konferere med Færøernes Landsstyre om sagen, kan kun opfattes som en mod Færøerne uvenlig sindet handling. Specielt i den aktuelle situation, hvor man indenfor rigsfælles-skabet prøver at finde en fælles holdning med henblik på den forestående IWC-conference, hvor lande og organisationer der på ingen måde kan påregnes at anerkende videnskabelige bevisførelser og forskningsresultater, forsøger at tilvinge sig adgang til forvaltning af småhvalene, der slet ikke henhører under konventionen.

At medgive, at grindehvalen er en truet art, er således en kniv i ryggen på færingerne, der kæmper for retten til hvalfangst på et bæredygtigt grundlag, således som bl.a. »Brundtland« kommissionen anbefaler.

Da der således ikke er tale om en truet art, ikke er tale om handel og slet ikke international, er den rejste anklage fuldstændig malplaceret.

Vedrørende spørgsmål 2:

De gældende regler, der tillader indførelse ved speciel importtilladelse til højst 10 kg. hvalkød pr. forsendelse, er fuldstændig unacceptable. F.eks. at et patienthotell, der dagligt madgør til ca. 40-50 personer pr. gang, skal nøjes med at kunne få tilsendt indtil 10 kg. kød nogle gange om året, er fuldstændig udenfor proportioner.

De ca. 15.000 færinger, der er bosat i Danmark, kan ikke acceptere en så bureaukratisk fremgangsmåde vedrørende deres muligheder for at kunne spise sådanne produkter, der bl.a. udgør en betydelig del af deres kulturgrundlag. De betragter det som en menneskeret, ikke at blive generet af uforsætelige for-tolkninger af EF-rådsforordninger eller andre mærk-værdige opfattelser af proportionerne i denne sag, der kriminaliserer færingeres forbrug af sunde færøske produkter.

Derfor er det rimeligt, at sikre færinger en ret og rimelig adgang til konsum af disse produkter, der helt legalt er fremstillet efter de regler for hvalfangst, der er fastsat af Færøernes Landsstyre og Lagting. Regler, der ikke strider mod nogen international konvention.

Løgmaður um grindamálið í Danmark:

Ákæran er følsk

— hon byggir á falskt grundarlag og slíka eigur umhvørvismálaráðið at taka aftur

Atli Dam: Føroyar og Grønland skulu gerast limir í hvalaveiðukommisjónini, tí tað eru vit og ikki Danmark, ið hava ørindi har

Gevast ikki

Spurdur um landsstýrið fer at fyrirtaka sær nakað í spurninginum, sigur lögmaður, at hann nakað herfyri klagði til forsætismálaráðið um gongdina í hesum málinum, og síðani tá hevur Jákup Lindenskov fólkatingsmaður so fylgt málinum upp í fólkatinginum.

— Vit fara at fylgja málinum upp, til vit fáa Danmark og øll onnur lond at viðurkenna at grindahvalurin er ikki hóttur og at fráfella einumhvørjum kravi ella ynski um, at grindahvalurin kemur undir IWC, har hann verður víðfarin av fákunningum, sokallaðum djóravinum og fólki, sum als ikki hevur skil á hesum viðurskiptum og sipar lögmaður við hesum til m.a. Skóg- og Natúrstýrið í Danmark.

— Landsstýrið fer nú at taka málið til viðgerðar og kann spurningin at senda eina áheitan til stjórnina um at melda Danmark úr hvalaveiðukommisjónini, sigur lögmaður og visir á, at Danmark hevur einki við hvalaveiðukommisjónina at gera. Tað gjørdist limur har, áðrenn heimastýrini í Føroyum og Grønlandi vóru til.

Atli Dam, lögmaður, sum hevur sæð svarið frá danska umhvørvismálaráðharranum í aktuella grindamálinum, er alt annað enn fegin um tað.

— Tað er heilt uppskakandi, at ein deild undir umhvørvismálaráðnum — uttan at boða feroyingum frá — gongur út frá al-tjóða sambandi m.a. EF-samanhangi og í sambandi við Washington-kommisjónina metir grindahvalin sum hóttan, tá øll visindalig prógv benda hin vegin: nevniliga at grindahvalurin als ikki er hóttur av grindadrápinum. Løgmaður visir á, at Føroyar tí ikki kunnu góðtaka hesa dansku støð-takanina.

— Hetta er í veruleikanum ein følsk ákæra, hon er bygd á falskt grundarlag. Og eina falska ákæru átti ministerið at tikið aftur, tá tað kann ásanna, at hon er skeiv.

Atli Dam sigur, at undantikið at tað í eini EF-fyriskipan stendur, at grindatvøst ikki skal kunna sendast millum feroyingar, so er ákæran móti teimum báðum feroyingunum rong, og tí vil m.a. landsstýrið undirongum umstøðum góðtaka hana.

Ráðharrin svarar:

Vit prenta her fulla orðaljóðið í svarinum frá danska umhvørvismálaráðharranum.

Svar til fyrra spurningin:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der oplyser følgende:

»Fra 1. januar 1982 har EF's forordning nr. 348/81 (EØF) af 20. januar 1981 om import af hvalprodukt-er til EF-området været gældende, og import af hvalkød m.v., herunder hvalkød fra Færøerne til Danmark, har således været forbudt fra denne dato.

Danmark fik i forbindelse med EF forhandlingerne udvirket, at der kunne dispenseres fra EF forbudet for mindre private sendinger af hvalkød m.v. på max. 10 kg, der hjemtages af herboende færinger eller sendes fra en privat i Færøerne til en herboende færinger.

Dispensationen udstedes efter forudgående ansøgning.

Fra 1. januar 1984 er fælles EF regler vedr. Washington-konventionen endvidere gældende, jf. forordning Nr. 3626/82 (EØF) af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.

I den foreliggende sag er 450 kg. grindehvalkød og spæk sendt til Danmark til firmaet Skagerak Fiskeeksport uden forudgående dispensation fra Skov- og Naturstyrelsen.

Der var heller ikke indhentet tilladelse fra Veterinærinspektatet efter gældende veterinærlovgivning.

Sagen har været behandlet i overensstemmelse med de gældende regler, og den er nu i retten overgivet til domfældelse.

Skov- og Naturstyrelsen har ikke anlagt en mere restriktiv praksis end sædvanligt i denne sag, og i øvrigt er det alene anklage-myndigheden, som tager stilling til, om sagen kan frafaldes.

Svar til seinna spurningin

Idet jeg kan henvise til min besvarelse af spørgsmål 420, kan jeg oplyse, at de regler, der finder anvendelse i Danmark, bygger på EF's lovgivning.

En udvidelse af dispensationen efter EF-reglerne vil kræve fornyet forhandling og vil næppe opnå tilslutning.

Skov- og Naturstyrelsen har over for mig oplyst, at færøske myndigheder på intet tidspunkt siden reglerne blev gennemført overfor styrelsen har fremført synspunkter, som de, der fremgår af spørgsmålet.

Såfremt Landsstyret fremsætter ønske derom, er Miljøministeriet naturligvis indstillet på en forhandling om, hvilke behov og muligheder, der er for en ændring af dispensations-reglerne.

Blindastovnur Føroya

hevur opið mánadag-fríggjadag kl. 9-16.
Telefonir: 182 22 og 192 88